

Elena Negoescu-Cerchez

Nicul
pianist

GRAFOART®

Pagina profesorului

CAPITOLUL I

Deoarece uneori avem de a face cu copii care poate nu au văzut vreodată un pian, felul de predare a lecțiilor trebuie să varieze de la elev la elev.

Ne ocupăm de cei mici și neștiutori așa încât pentru ei trebuie să avem un limbaj special. Le arătăm cum este construit pianul, îi facem atenți asupra clapelor albe și negre, cum sună când le apăsăm, unele mai subțire, altele mai gros, în sfârșit cum cele negre sunt așezate în grupuri de câte două și trei.

Pentru acest din urmă lucru avem nevoie de o mare răbdare, fiindcă copiii înțeleg mai greu să deosebească vizual cele două grupuri.

Lăsăm la început copilul să se distreze, să apese pe clape și să vadă cum ies sunetele. Il învățăm că aceste sunete se numesc note și că fiecare notă poartă un nume.

Așezăm copilul la pian în dreptul lui „Do Central”, îi arătăm nota „Do” pe care câțva timp poate o vom numi „Do de la mijloc”.

Trebuie să-i explicăm cum această notă împarte pianul în două: o parte, cea din dreapta, partea mâinii drepte, iar cea din stânga, partea mâinii stângi.

După aceasta, îi cerem să ne arate toate celelalte note „Do” pe pian.

Do, nota din mijloc formează mai târziu și baza cheilor, iar pentru scris este nota cea mai vizibilă.

Insistăm să învețe să scrie nota, chiar din prima lecție.

Pentru a scrie note avem nevoie de un oval și de un grup de liniuțe, câte cinci pentru fiecare mână.

Aceste grupuri se numesc portative. Chiar de la început, acela care studiază pianul, trebuie să-și obișnuiască ochiul cu grupul de două portative unite cu linia de legătură, numită „Acoladă”.

Portativul de sus pentru notele de la mâna dreaptă, iar cel de dedesubt pentru cele de la mâna stângă.

După cum nota „Do” se găsește în mijlocul pianului, tot așa o vom scrie între cele două portative.

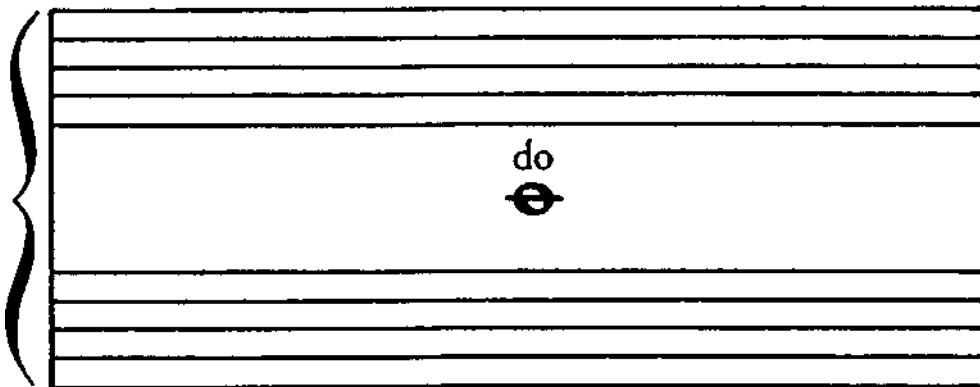
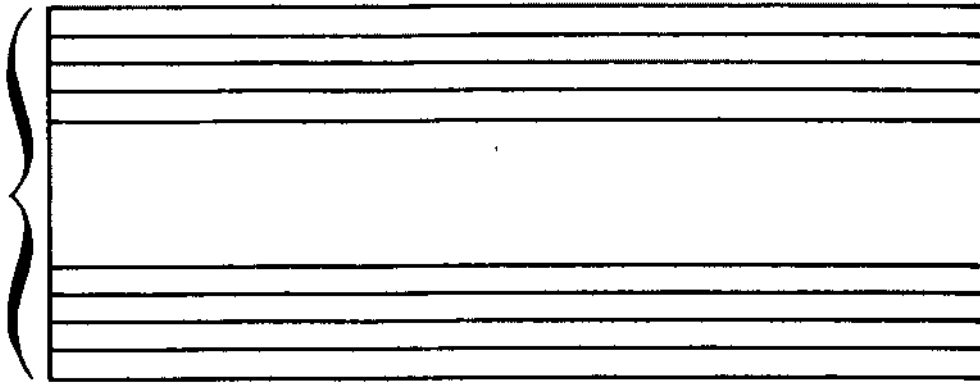
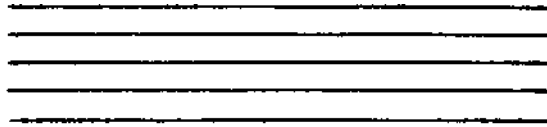
Liniile portativului se numără de jos în sus.

Copilul va apăsa nota „Do” central pe pian ținând-o cât numără patru.

Acest lucru pare poate cam pedant pentru prima lecție, însă va fi de mare folos pentru mai târziu.

Număratul va deveni pentru el astfel un obicei și nu o dificultate. Afară de aceasta se mai obișnuiește și cu valoarea notei întregi, baza teoriei, iar la așezarea mâinii pe pian numărul patru ne va ajuta să învățăm elevul să aibă răbdare a ține nota apăsată și în timp să-și formeze cea poziție a mâinii pe care o vom cere noi.

Pagina elevului

Ex. 1. — Din acest exercițiu elevul ne va arăta nota „Do”. Deschidem și alte caiete ce avem la îndemână pentru a căuta pe „Do” central.

Invățăm numerotarea degetelor (fig. 1).

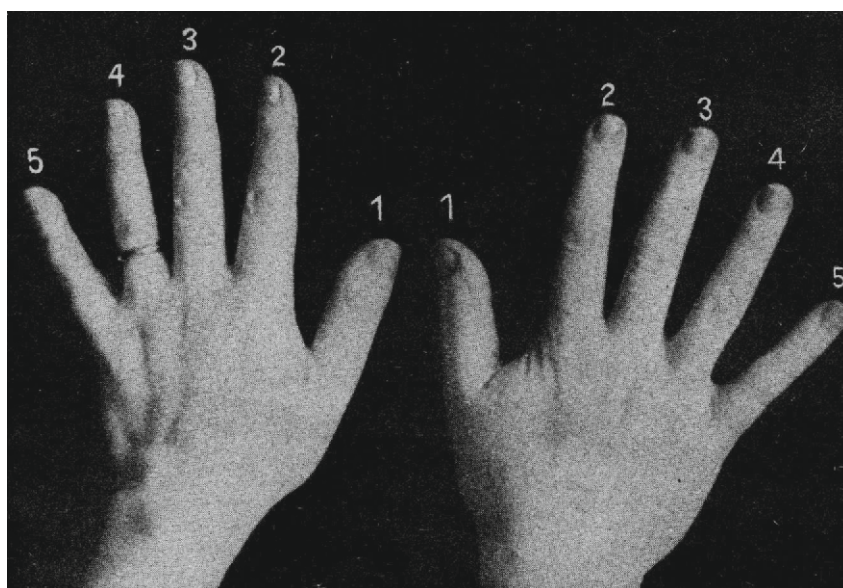

Fig. 1

Putem să așezăm mâna pe pian.

Cu ex. a) așezăm degetul „1”, atât de la mâna dreaptă, cât și de la cea stângă, bine înțeles alternând.

Pentru a nu lovi și clapele alăturate, degetul „1” se ține drept și nu rotund, cum au tendința să facă unii copii.

Degetul atinge nota aproape de vârful lui și o ține bine apăsată în timp ce numără patru. Deocamdată trebuie să ne mulțumim cu o numărătoare de patru chiar neexecutată în mod ritmic.

Celelalte degete sunt ținute sus, rotunde și cât se poate de întărite.

Elevul va apăsa fiecare notă la rând dela „Do Central” până la „Do” următor și înapoi.

Tot cu ex. a), așezăm și degetul „2” pe pian, lovind nota cu vârful lui el va fi rotund, întărit, iar celelalte vor sta între timp ridicate sus rotunde și ele, afară de unul care rămâne numai puțin ridicat deasupra clapei și tot în poziția lui dreaptă așa cum a fost și la lovirea notei (fig. 3).

Nu toți copiii vor putea executa din primele lecții, dorința noastră în așezarea degetelor și poate vom avea de luptat cu degete moi, sau ținute extrem de strâmb.

La început copilul nu trebuie să studieze singur; el trebuie să fie supravegheat, pentru a nu greși așa încât să nu pierdem timpul lecției cu repararea acestor greșeli.